

A „KELET” előfizetési díja:

Videkre postán vagy helyben házhoz hordva

Egész évre 16 fr.

Félévre 8 „

Negyedévre 4 „

Egy óra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállítás:

Főttér 4-ik száma havá a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ ÉRTÉKESEB CZIKKEK DNÁZTATNAK.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetési díjak

Hatszor hasábozott garmond egy vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelk Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36.). Hasenstein et Volger (Wallischgasse 10.) Bud. Mosse Publicistische Bureau Budapest. Hasenstein és Volger Hirdetés köv. irodája. Weiss Mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 13. és Budapesti szervitater 6. sz.

Nyitléri cikkek

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Kolozsvár, 1878. márcz. 30.

(?) A romániai két kitűnőség közelebb Budapestén tett nyilatkozatait, azt hisszük, megérdemlik, hogy még egyszer visszatérjünk rájuk s legkivált mi, erdélyiek, a kik nem csak saját körünkben élő nagyszámú román honfitársainkkal való folytonos és közvetlen érintkezéseink alapján méltányolhatjuk legjobban e nyilatkozatokat; hanem, itt Románia társomzsédságában, legjobban is érezhetjük az állandó contactus hatásait, melyek a szomszédos területek és népek között természet-szerűen forognak fön.

E lapok hasábjain, mind a romániai lapok koronkénti nyilatkozatainak ismertetésével, mind a szomszéd tartomány legkülönbözőbb köröknek hangulatát feltűntető eredeti levelek által, ismételve találkozhattunk adatokkal, melyek az orosz-török háború különböző fázisainak nyomán a román közvélemény hullámzásait közvetlenül feltűntetették. Nem különben hazarészünk különböző vidékein: Topánfalván, Brassóban, Gyulafehérvárt, Kolozsvárt, stb. is volt alkalmunk szemlélünk oly jeleket, melyek — összevetve a romániai adatokkal — meglehetősen párhuzamosságot tanúsítottak a Kis-Kárátiokon innen és túl észlelt nyilatkozatok közt s minden komoly gondolkodóban csak is a sajnálat érzetét keltehetik föl.

A tyúk és róka meséjét, a midőn a közös préda közös fölőstetésének föltétele mellett vadászatra indulának, mindnyájan tanultuk iskolás korunkban s nem hinnők, hogy a romániai tanügyi viszonyok annyira elütök volnának a nálunk divóktól, hogy ott épen semmit se tudnának e meséről s mégis — a classicus ókorban már ismert tanulságmindezen haszon nélkül mállott le a hegyen-tuli-akról, sőt, immár előnynek tűnik föl az is, hogy legalább utólag kezdenek a szemek fölnyitni s mintha már csakugyan kezdenének a mese tanulságáról megemlékezni — haugyan már nem igen későn...

Denique, az emberiség tanulmányozójának ismét alkalmá nyíltott arra a tapasztalatra, hogy a sorsintéző akarat, egyeseknél úgy mint népeknél, nem elméleti, hanem tulajdonlag gyakorlati iskolázásra szorul s egy hosszú praedicatiónál egy rövid perc tapasztalata, ez irányban, sokkal jelentősebb eredményeket bír előidézni. Ime Románia az önálló, vagy legjobb esetben: értelmetlen vezetői után indulva, kiszolgáltatja magát kényre-kedvre nemzetiségi természetes ellenségeknek.

A „KELET” TARCZÁJA.

Az ödenweileri kastély.

Elbeszélés.

Írta:

Sándor György.

IX.

L'nom di Sasso.

(Folytatás.)

Siettem magamra venni e sajtáságos jelmezt, s még az álarczot is feltettem, mely egy öreg harcos szigorú komor arcát ábrázolta, s melynek fehér, belől tüllel kibélelt szemei valami borzasztó kinézetet adtak.

Midőn megnéztem magamat a tükörben, s a tülltől nem is láthattam egészen tisztán, azt hittem kővé vagyok válva, s önkénytelenül visszarenttem.

Most ujból nyílt az ajtó; némán, ujjait ajkára téve lépett be Stella, s előmbé állt, hogy megszemeleljén.

— Kitűnő, szóló halkan, L'nom di Sasso*, borzasztó alak! De ne feledd a fehér kesztyűket se... on ezek igen üdék; dörgölje hozzá egy kicsit a falhoz, hogy legyen egy kis árnyéklatuk, s szörke színök.

Közelről tekintve is családásig hűnek kell lenni mindennek. Most jöjjen! Fivérem várják őnt, de atyám mit sem gyanít.

Aztán okosan viseljemagát mint szobor. Egy perczig sem szabad észrevétnie, hogy lát és hall valami!

Egy a roppant vastag falba alkalmazott

nek kezeibe s arányos önállóságával meg nem elégedve az által vél teljes függetlenségre jutathni, hogy föltétlenül rabjál veti magát a világ első és legkegyetlenebb zsarnokának. Ime Románia álokoskodásokkal elámtatja magát s a keresztényiség és testvériség czéje alatt vágóhídra csábítja magát s a közben a rablás, pusztítás prédájával dobja saját hazaföldét, mely nem tudja, mennyire fog megcsontkíttatni s mikor fog az invasio rettenetességeitől megmenekülni. És köttetik róla, nélküle „béke“ (!), hadd közzébe be önmaga sebeit, hadd fizesse önmaga adósságait, melyekbe az ellenség kedveért verte magát, hadd nyögjön, ki tudja meddig, önként vállalt bilincsei alatt — ez a felelet, melyet a kegyelmes protectortól most, midőn többé rá szükség nincs, nyer. Sic vos, non vobis...

Es vajon azok, kik itt miközöttünk, annak idején, Brassóban az öröm-tüzeket meggyújtották, Kolozsvárt a nagy áldomást megölték, Topánfalván az ágyukat süttögtették s itt meg ott lakomáztak és toasztoltak: képesek-e bár most mind e tényekből a következtetéseket levonni?

Nálunk is mennyit és mennyit hangzott a panasz a jogtalan elnyomatás és zsarnokság fölött. Hiában körtük az adatokat, a vádak bizonyításával, s ezek helyett hallottuk az ismételt vádakait, vádakra halmozva. Meg fognak-e nyitni valahára azok a látni nem akaró szemek, meg fog-e térni, valahára, az a készakarva elfacsarított okoskodás s be fogjuk-e végre látni itt magunk között, hogy a mi esetünk szakasztott mása a romániai eseményeknek, vagy csakugyan el kell várnunk, a mi saját tapasztalatunk nyitják föl szemünket, térítik utra eszünket, s megtanítanak rá, hogy mi az a mire „haec fabula docet“ — nota bene: akkor, a mikor csak oly késő lesz már a megtérés, mint ma Romániában.

Es mi az, a miből az egész, idején való, megtérés áll? Kényre-kedvre való önmegtadadás? A rabláncz felvézése, a sulytól vessző csokolása? Oh nem, egyszerűen öszinte elfogadása az alkotmány nyújtotta közös jogoknak, igénybe vétele mindama szabadságnak s hiv teljesítése mind ama kötelesegeknek, melyeket e haza törvényei egyenlő mértékben kínálnak minden hazafinak.

Talán még sem olyan nehéz itt a választás s talán még sem épen lehetetlen az okulás, az orosz szavatartás, fölzábadítás és haládatosság romániai példája nyomán.

titkos lépcsőn kelle lemennem. Ide megérkezve kiserőnem kinyitott egy ajtó, s egy ülő helyhez vezetett, s e szavakkal hagyott ott:

— Vegyen jó állást itt magának. — Mutassa meg, hogy mint művész tud elhelyezkedni.

Azzal eltűnt, a legmélyebb csend vett körül, s csak néhány perc lefolyta után tudtam álarczom tüllel bevont szemüvegén keresztül, a körültem levő, s csak gyengén megvilágított tárgyakat megkülönböztetni.

Elképzelték meglepetésem, midőn láttam, hogy egy siron ülök! Siremlék voltam, a holdtól megvilágított temető egyik szegletében. Valódi élő tiszták voltak ültetve körülöm, s valódi élő repkény kúszott fel talajzatom oldalán. Még néhány perczre volt szükségem, hogy elhihessem, miszerint jól beíltott világosságban, az épület meljében vagyok, melyet mesterségesen készített hold világít meg.

A fejem felett sűrűn összefonódott repkény indák között láthattam néhol a kék eget kicsillámlani, de mely csak festve volt, s kék lángocskák által megvilágított vászonból állt. De mindaz oly művésziellen volt elrendezve, hogy az ember értelmének megerősítésére került, hogy elhiggye, hogy csupa mesterseget lát maga előtt.

Színpadon voltam-e itt? Egy nagy zöld bársony függöny láttam ugyan magam előtt lebecsátva, de körültem a háztárgyak semmi színhezszert nem mutatkozott. Semmi látható színfalak a színeszek számára, csak nagy halom zöld ágakból képezett kijáratok, melyek felett a távol sötétbe elvaszó széles vászon volt kifeszítve. Egyetlen lámpa sem volt látható; bármely oldalról kereste is az ember a világító szert, felőlről sötét az, mint a hold és csillagok fénye, s az élen álláspontról, siri talapatamon, hová kárhoztatva voltam, se hogy sem birtam felfedezni, hogy a megvilágítás honnan ered. A szoba padlózatát zöld, a mohát

— Az országgyűlési szabadelvű párt tegnapielőtti értekezletét Gorove elnök megnyitván, tárgyalás alá került a bankügyi bizottságnak a 80 millió bankadósságra vonatkozó jelentése.

A kérdéshez hozzá szóltak: Markus István előadó, (Som.) Szontagh Pál, Széll pénzügyminiszter, Móricz Pál és Tisza miniszterelnök, ki a kormány nevében fentartja az eredeti tjavaslatot, azonban hozzájárul a bizottság határozatához, mert ez nem zárja ki azt, hogy az országgyűlés akár ehhez nyuljon vissza, akár más megoldást fogadjon el.

A pénzügyminiszter ajánlván, a határozati javaslatot, mert az ország érdekében szükséges, hogy e kérdés így vagy úgy elintéztessék, az értekezlet a bankügyi bizottság jelentéséhez hozzájárul.

A keleti kérdés.

Ignatiev bécsi missziójáról csak úgy teremnek a kombinációk s hozzávetések. Így a párisi „Temps”-nak távirják Bécsből, hogy Ignatiev bécsi küldetésének hármass czélsja van. Először, hogy a congressus helyébe más arrangement-t hozzon létre; másodsor hogy Angliát izolálja; harmadsor hogy a san-stefáni szerződés pontozatait az osztrák-magyar érdekekkel összhangzatba hozza: az első kísérlet a harmadikkal szoros összefüggésben áll.

A mi a másodikat illeti, a távirat szerint Ignatievnek könnyebb lesz a feladata, mert Andrássy gróf az angol kormánytól történt nézetkicsérles után hosszabbban értekezett tegnapielőtti Henry Elliot, bécsi angol követtel s kijelentéennek, hogy egy orosz angol háború esetén Ausztria-Magyarországszemlegeségei-nyös (?) az osztrák-magyar érdekekre. A harmadik pont nagy, mindamellett nem leküzdhetetlen nehézséggel van összekötve.

A „Pol. Corr.” pétervári levele, epesen fakad ki Anglia ellen s azt praetendálja, hogy az összes európai hatalmak gyakorlatlanak pressiót Londonban Anglia harcias szándékait ellen, mert most az egész világ óhajta a békét. Ha pedig az ilyen előterjesztések Londonban, folytatja a levelező, nem fognának semmi hatással lenni Anglia magatartására, akkor Pétervártól igen jól fogják tudni, hányat ütött az óra, mert azt fogják következtethetni, hogy Angliának alapos oka volt rá nem hederíteni a hatalmak békéért intő fölcsillásaira, s különösen Ausztria-Magyarországra.

Londonból a „Pester Corr.” egy levelet közöl, mely Anglia hadi actióját a le-

csalódásig utanzók, nagy szőnyeg borítja. A körültem levő siremlékek mind márvány köveknél látszottak, annyira találóan voltak festve s jól elrendezve. Mögöttem a terem háttérében egy álfal emelkedett, mely családásig hasonlított a valódi kőfalhoz.

Nem keresték itt semmiben amamasterkéltiséget, mely csak a néző közönséget tartja családásban, s a színeszre nézve minden perczben fenakadás tárgya.

A színpad, melyen én voltam, elég tágas volt arra, hogy a valódiság látszatának hatásait semmi sem rontotta el. Annyira tágas, s oly formán berendezett nagy terem volt ez, hogy egy zárda udvarán, vagy híres halottakak szánt sírkert egyik szegletében képzelhettem volna magamat.

A cziprusok valóban úgy néztek ki, mint ha be lennének ültetve, azon nagy kövek közé, melyeket azért hoztak ide, hogy megtámasszák velök, s melyeken a nyirkos moha még most is látható volt.

Nem voltam tehát közönséges színpadon és még is valamely előadáshoz működtem közre. Következőképpen okoskodtam ki magamban a dolgot. Balma marquis bizonyosan örült, vagy valamely mániában szenved, s gyermekei különös képzetet szülte szindarabok előadásával akarnak beteg képzeletének enyhületet szerezni. Oly képleteket állítanak elé neki, melyek komor vagy vig kedélyhangulatával összhangban állanak, s beteges észjárására jótékonyan hatnak, mert azelőtti éjjel nevetni, dalolni hallottam őket, bár akkor is említették már a temetőt.

Most szutógást, gyors léptek zaját s ruhahangot hallottam a körültem levő facsoportok mögött; aztán a függöny mögül Beatrice kellemes hangja szólalt meg:

„Ideje!...

Azon perczben különböző oldalról néhány meglepően szép hangból összeállított karének hang-

hető legbizonyosabbnak tűnteti föl. Először is Gallipolit, Mytilenae, Tenedost és Kandiat angol csapatok fogják megszállni. Ez az okkupáció okvetlen meg fog történni. Indiában 80, Angliában 15 ezer katonaság áll készen, a hajókra szállni. Az angol kormány még 22 millió font sterlinget fog kérni a parlamenttől. Az angol zsebek tele vannak s megbirják. Hogy pedig Oroszország nem fogja eltérni és tétlenül elnézni, hogy Anglia birja a balkáni orosz uralom egyik kulcsát, az is bizonyos.

Az angol hadikészületekhez Malta szigetről mart. 19-én azt írja a Pol. Corr. levelezője, hogy a mi a szigeten történik, az a meghatározottabban halomra dönt minden kilátást a béke fenntartására nézve. A hová a szem téved, csak azt látja, hogy iszonyu sietséggel új erőddöket építenek, óriási ágyukat, sulyuk egyenkint 40.000 kilogram, állítanak föl. A gigasi lövegekből kettő-kettő jön egy erődbe.

Az itt állomásozó mérnök- ezred egész nap dolgozik; a sziget kormányzósa óriási élelmi készletet vásároltat össze és szállítat a Besika-öbölbe. Az ott álló hajóhad minden szükséges hadiszeggel el van látva. A felsőbb tiszti körökben a háborút kikerülhetlenné tartják. A malta kikötőben levő csatorna hajóraj-oztály 7 pánczélos hajóból áll s még a napokban 5—6 hajóval szaporodik. Ezenkívül el van rendelve, hogy a Malta előtt elmenő összes hadihajók a szigetenél maradjanak. A kormány egy Japán számára készült nagy pánczélos fregattot is megvásárolt. A hajógyárakban mindent át éjjel-nappal folynak a munka.

Az angol alsóházban márcz. 28-n Northcote közli a megérkezett orosz választ. A miniszter szilárdan ragaszkodik korábbi nyilatkozataihoz és megállapítja, hogy midőn Oroszország a hatalmaknak az appreciatio és actióknak teljes szabadságát adja meg a congressuson, ezzel azt mondja, hogy minden hatalomnak szabadságában áll bármily kérdést a congressuson vita tárgyaúl fölvetni; de fentartja magának azt a szabadságot, hogy ily tiltat elfogadhasson vagy el ne fogadhasson. — A felsőházban Derby közli, hogy ő nem a teljes szerződés benyújtásának kérdése miatt mondott le. — Beaconsfield gr. kijelenté, hogy Derby a tartalékosok behívása miatt mondott le miniszteri tisztéről.

Az orosz-angol háború.

(A muszka lapokból.)

A „St. Petersburgskija Viedomosti” szerint bizonyos, hogy Angolország háborura ha-

zott fel, mintha szellemek lakoznának a cziprus-bokrok között, melyeknek ágaik fejem fölött a lábaimnál ingadoztak. Szobor állásba tettem magam, mert jól láttam, hogy valami Don Juanszerű lesz a dologban.

A karének Mozart szerzeménye volt, s a temetői dal bámulandó szép, zengzetes hangfutamait adták elő: „Drieder finirai, pria dell' auro-ra. Ribaldo! audace! lascia ai morti la pace!” (Folyt. köv.)

BÁBEL-TORNYOK.

(Olvasztott a Kisfaludy-társaság februári ülésében.)

Xisuthros*) bérkája, Nizir földén, régen Mentő partra jutott Gordyae hegységen; Bál haragja betetl s (mit Nuah tanácsolt) S Xisuthros, fogadva, a mister-kézzel ácsolt) a hajót megnyitva a népet megáldá S igérté, kötéssel, több özőn nem száll rá. És a hajó népe hogy-partra kilépe Xisuthrost keresi; sző esendül fölébe: „O már itt lakozik, társa Isteneknek! Bárkátok ott hagyva, a hol megfeneklett, Régi Babylonnak térjetelek földre, Szent könyvek városát, Sipparát, elérve S ott az égi titkok könyveit fölávsa: Megemlékezzetek az igaz vallásra!” Ók csak elindultak, ott maradt a bárka S mely az égig érő vizeket bejárja, Gordyae gőrczén maig ott van épen S a ki harcza indul boldog, ha kabléban Föld-szurok burkából amulettet hordhat...

Es a nép sokasult, egész egy tábor-had! Óriás testőre, a lelke meg durva, Éli hadi zsákmányból, nem a földet turva.

*) A chald hitrege Noéja, a mint hogy mind az ózónváz, mind a Babel-torony regéje a mythologia adatai szerint fordul elő a következőkben. Sz.

tározta el magát. De mintán az orosz kormány kész minden eshetőséggel felfegyverkezve szembeszállni, az orosz nemzet bizalommal nézhet a jövő elbe. A háborút Angolországgal az egész nép rokonszenvvel fogja fogadni. Ezen háború Oroszországra nézve nem lehet ártalmas, Angolország legfeljebb az orosz kikötőket körülzárolja s pár tengerparti várost romboland szét, holott Oroszország az angoloknak, torpedók, málalózhajók s egy indiai expeditió által lényeges, kipótolhatatlan károkat okozhat. Igaz, hogy az indiai orosz hadjárat óriási eszközöket igényel, de azért az eredmény is óriási mérvű lenne. Megrendítvén az angol hatalmat Indiában, tömördek jótétéményt tennének minden nemzetnek, melyekre az angoloknak mindenbe való beavatkozása terhelt. Az angolok csak önönmagukat ámitják, mikor Ausztriát a háboruba belevonni iparkodnak. A háború Angliával nem csak nem félelmetes, hanem bizonyos mértékig kíváncsatos is, mert ez által több oly kérdés intéztetik el, a melyeket a san-stefáni békekötés elintézetlenül hagyott. Angolország nincs most azon kedvező helyzetben, a minőben I. Napoleon idejében volt. Törjön ki az új háború forogtatag tehát, de csak is a végett, hogy a zavar után tisztuljon meg a légkör az „angol érdekek” miasmáitól. Az angol háború az indiai expeditióval együtt európai hadseregünk védelmi hadviselése mellett nem fog többé kerülni a mult orosz-török háború költségeinél, és egy új egy milliárd rubelnyi adósság Oroszországot még nem teendü ügyefogyott szegénnyé. A mostani háború nem tette Oroszországban az új adókat szükségessé, Angolországban pedig ily rendszabály elkerülhetlen lesz. Hamár egyszer meg kell történi az angol gőgösséget, ezen czélra a mostaniál alig lesz kedvezőbb pillanat.

A „Novoje Vremia” szintén ellenezvén minden engedékenységet, háborút tanácsol Angolország ellen. Angolországot a maga sebhelyén Indiában százezer orosz katonával, tengeri kereskedelmét pedig málalózhajókkal kell sustani. Az indiai hadjárat oly roppant anyagi nyereségeket biztosítana Oroszországnak, hogy ezekkel államadósságait kiízfethetné s az Indiába vezető vaspályá tervét valósíthatná.

A „Birzsevyja Viedomosti” a történelmet hozza föl bizonyítékul arra, hogy Angolország Európában meg nem sebesíthető. Angolországgal való háborúra csak egy ut vezet, és ez az orosz hadjárat Indiában. Időszent-e ezen utra most lépünk s juthatunk-e hozzá, ez mindenesetre oly kérdés, melyet el kell dönteni, mielőtt az angol háboruba bocsátkozunk.

Asszonyt vesz, vagy rabol, leányt pénzzen árul, Dala nem szivéről: szől nehéz csatáról. Otromba városi mind megaunni ország, Melyek ércz-kapuit messzi földről orzák. Széles kőfalakon örök járnak fel s le, Mint a pók a hálón, könnyű prédát lesve. Sokszor szájjalrobban a nép táborokban S a mikor, megtérve, gazdag zsákmányok van: Áli kövér tivornya, tejből erjedt borba Majd belefutadnak, a sok rabnó hordja; Hét nap, hét éjszaka zene, lakzi, táncz van, Mignem elterülnek házban, utcán, sánczban. — Város a várossal vált vetelőg versenyt,

Bábel Sipparával, Ur Nisinnel verseng; Zsarnok a zsarnoknak hírnevére áhít: Elsőséig gondjával töltve éjszakáit. — Uri Likkbagas, öt országot ver le, Veti rabigáljat tömördek emberre; Vetteli tégláit tiz esztendő hosszan, Mig palotát épít egyetlen városban. — Izdubár, amodább, Surippák királya, A szárnyas bikáknak béklyót vet lábára; Búlt is letöröri, a tengeri szörnyet, Mely minden áldott nap két szűz leányt öl meg, Mig maga is rab lesz: Istár az istennő, Vette reá szemet, bűbájos hálót sző, Izdubár kész, nyeli özőnnel az élet, De szívét bú fogja: örökké nem élhet! S hogy az örök élet titkát kitanulja: Euphrat folyóján kél esztendő utra, Xisuthrost kérdeni, Istenné lett őt, Hogyan nyerhető el az égi dicsőség! És meg, hogy, de többé földön nem látatott. — Szolgájják Sennárbán Nírnódót, a nagyot. Bábel, Erech, Kalneh, Akkád neki hódol, Kezddőve uralma az éjszaki lófol. Megalapul előtte fenészaju tigris, Melyet mint életet, vas trónussig visz; Égő kemenczébe veti Ábrahámot; Égre törő sasnak vet nyakába hámot

Szolnok-Dobokamegyei iskola-látogatók.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter, az 1876. évi 28. t. cz. 3. §-ában nyert felhatalmazásához képest, Kászonyi Sándor földbírtokost Károlyfalva, Dragyia, Bába, Bl.-Polyán, Galgolyó, N.-Borsz, Dobrosina, O.-Fodorháza, Tökepatka, Kápolna, Falkusa, Gasztilla, Dalmár, Magura és Muncsel; Nagy Lajos ref. esperest Kendi-Lóna, Doboka, Poklostelke, Magyar-Derze és M.-Köblös; Róth Ábrahám körjegyzőt Kápolnok-Monostor, Vadr. Laczkonya és Kovács-Kápolnok; id. Szappanyos Miklós bírtokost Kérő, Dengeleg, Ormány, Nagy-Iklód, Kis-Jenő, Loszárd, Onok, Tötör, Moró és Szamosújvár; Buzura János földbírtokost Hollómező, Pecsétszeg, Guga, Horgospatek, Felső-Kosály, Alsó-Kosály, Alór, Kapjon, Szalecske és Kaczkó; Zibai Sámuel Nagylóna, Kis-Doboka, Kőfrinkfalva, Soósmező, Kőzfalu, Kalapátpata, Oroszmező, Buzamező, Csömény, Rogna, Konkolyfalva és Ködmönös; Mátyás Zsigmond ev. ref. lelkészt Borókút, Űnőmező, Sztokfalva, Laposdebrek, Domokos és Kis-Debrecezen; Botha János bírtokost Brétfalva, Csernefalva, Fűnáz, Csokótás, Kőtelemező, Plopiu, Blozsa; Kaczi Sándor bírtokost Szilgyó, Péterháza, Czopelke, Szamos-Uj-németi, Örd.-füzes, Mikola, Boncz-Nyires, Szekulá, Kis-Iklód, Vizsivás és Hesiát; Boros József bírtokost Bálv.-Váralya, Szász-Nyires, Szent-Benedek, Mikháza, Szt.-Margita, Desakua, Ó-Pétek, Sajkó, Felső-Gyékényes, Alsó-Gyékényes, Szekeres-Törpén és Kodor; Muntán László gör. kath. esperest Sz.-Katalna, Dorna, Szótelke, Vajdaháza, Füzes, Füzes-Szt.-Péter, Komlós-Ujfalva; Lázár Károly gör. kath. lelkészt K.-Nyires, Resztolcs, Rév-Körtvélyes, Szakatura, Nagy-Buny, Frinkfalva, Románfalva, Szelnicze, Drágavilma, Zsugásztra, Tordavilma, Sásza, Ilondapataka, Mályán, Kis-Bersz, Lázár István körjegyzőt Magyar-Bogáta, Kálna, A.-Körtvélyes, O.-Bogáta, Vaád, Pestes, Csátán, Kis-Somkút, Mány, Szénye, Záprócz, Szováros, Keménye; Batogh Imre bírtokost Csicsó-Hagymás, Felőr, Retteg, Bacz, Mihályfalva, Monostorszeg, Kozárvár; Szánthó Márton F.-Egres, F.-Ilosva, Borleásza, Szita, Kis-Debrek, Isánmező, F.-Körtvélyes, Pontinásza, Dögmező, N.-Debrek, Kis-Kalyán, N.-Kalyán, Alsó-Ilosva, Csicsó-Keresztur; Szabó Lajos vállalkozót Oláhposztány, Horgospataka, Batizpályán, Oláhposzt; Dux Emánuel haszonbérlet Emberfő, Csicsó-Polyán, Négerfalva, Csicsógyörgyfalva, Gáncs; gróf Wass Béla bírtokost Szent-Gothárd, Pulyon, Szent-Egyed, Czege, Göcz, Vass-Szent-Ivány, Mohály, K.-Deveser, N.-Deveser, Ó-Vásárhely, Szt.-Márton, Erdőszombattelke, Kőte, Császár; Zakhariás Márton Kalocza, Pápetke, Csáki-Gorbó, Salamon; Simon Kálmán, Ó-Nyires, Kőfarka, Kőzépfalva, Szászár, Virágósberek, Magosmart, Kócs, Somkerék, Alsó-Egres, Felső-Egres, Füge, Sajó-Ujvárhely, Szent-Bréte; Katona Elek bírtokost Alsó-Oroszfalu, F.-Oroszfalu, Málom, Apanagyfalva, Bethlen, Felak; Kozma Döme Ferenczrendi zárdafőnököt Néma, Széplak; Kupa Sámuel gör. kel. esperest

S Istenek soráig akar vele szállni.
Ha alszik: virasztanak a földnek királyi;
Ha indul: megdobban a föld egy mértföldre,
Vad elszalad, ember, város porba dől le.
Nincs már mit csináljon, meghódított mindent:
Hire, serge hire egész az égig ment;
Régi Isteneknek felejtik nevét is,
Ut porába kerül a bálvány, a fétis;
S mert a földön immár unják ülni vesztet:
Ostromot a magas ég ellen terveznek.
Száz követ száguldoz, száz felé, hirt adva,
Gyülekeznek a nép szörnyű özön-hadja;
Az utak mind folyók, Bábel a nagy tenger,
Melybe összeárad, hullámként, az ember.
Tíz ország téglát vet, másik tíz követ hord,
Ácsok, kőművesek égig verik a port.
Zirgilla, Eridu népei indulnak,
Földugrák a folyót, árkok ásának útját,
Hogy bővön legyen víz az építés alatt.
Ég-ismerő bölcsök ép-nap számitanak,
Világ négy tájára ezer ölet mérnek,
Négyzetes alapul a nagy építménynek.
Larsam, Uruch előbb leás szál ölyire,
Egész várost épít lenn a föld mélyibe,
S ez erős alapon, követ-kőre hordva,
Épül aztán Bábel eget-vívó tornya!
A terv kitervezve, a munka megkezdve,
A torony lépcsősen épül emelkedve,
Fele nép csak mind hord, másfele csak mind rak,
Nézik az Istenek, nagy szemeket nyitnak.
Anu, Sin mosolyog, Bél szemöldökét ránczol,
Márduk nyilához kap — ám szelid Istár szól:
„Haragtok pihenjen, mit kezdtek oly fennnyen,
Az büntesse őket; hirtök Nebo menjen,
Bint, Nergál szőlítsa”. Ilu helybenhagyja
S áll, mit helybenhagyott az Istenek atyja.
Hódolnak előtte: s térnek csarnokikba.

Földön foly a munka, félbe nem szakítva.
Most Bin szava bódul, villámást okádvá,
Bele-belekiált az ijedt világba;
Az ég elsetéül s koporsó fedélül.
Ráborul a földre. Ember feje szédül:
A pap megtagadja, hogy kegyes a mennybolt;
Testvér elfelejt testvére milyen volt;
A rab kineveti urának parancsát.
Nergal is megindul, tűzét hány a hátság,

Rogoz, Libaton, Ungurfalva, Kupsafalva, Kosztalva, A.-Szöcs, Felső-Szöcs, Tökös, Lágza; Schilling Ottó bírtokost Noszoly, Feketealak, Buza, Melegföldvár, Szász-Zsombor; Bokros Lajos bírtokost Girolt, Keesed, Szükerék, Tóthfalva, Kecsedszilvás, Esztény, Szarvas-Kend, A.-Tök, F.-Tök, Igrice; Wass Imre szolgabírói irnokot Csernek, Pánczélcsah, Alparét, {O.-Vásárhely, Bojdos, Pusztajfalva, Jantos, Tálósfalva, Kecskeháta, Völes, Nagymező, Réczekeresztur; Vékonny Károly körjegyzőt Lábfalva, Csicsóujfalva, Felső-Orbó; id. Berzeneczi Miklós bírtokost Pojnicza, Pirosa, Sólmos, Kozla. Csula, Dióspataka, Pürkerez, Toplicza, Lemény, Letka, Kacsulata; Simon Ödön körjegyzőt Kudu, Omlásfalva, Árpástó, Magyar-Déce; Bárd Jósika lelő bírtokost Nagylóna, K.-Lóna, Kléz, Aranymező, Beskmány, Szalonna, Szurdok, Kis-Kristolcz; Válya Dániel bírtokost Beszéd, Osvaly, Veczka, Gyurkápataka, A.-Csobánka, F.-Csobánka, A.-Hagymás, Semesnye, Tormapataka, Csóka, Zálha, Hosszmező; Sovre János gör. kel. esperest Garbonác, A.-Körtvélyes, Gyertyános, Berencze, Szurdok, Kápolnok, Préluka, Groppa, Kohpataka, Magura, Rusor; Vályi Elek ev. ref. lelkészt Sárvár, Kérés, Szent-Jakab, Szászszeg, Árokalya, Sajó-Keresztur, Sajó-Magyaros, Kentelke, S.-Szt.-András; Csizér Mihály bírtokost Macskamező, Petyeritye, Dánpataka, Disznópataka, Rohi, Boórfalva; Farkas Károly bírtokost Kapor, Mányik, Szászujfalva, Bódón, Énos; Ujvári József ev. ref. lelkészt Magyar-Borzás, Kéthely, Bódó, Vice, Czepte, Aranyos-Szt.-Miklós, Szász-Móricz, Szász-Máté; Bartha István körjegyzőt Csaba, Bátor, Csaba-Ujfalva, Dellőpáthi, Kékes és Szászujf. községek számára; továbbá Hatfaludi Bertalan kései, Gyárfás Ferencz magyar-láposi, Hatfaludi József deési, Török József szamosújvári, ifj. Berzeneczi Miklós nagy-lónai, Válya Ferencz csáki-gorbói és végül Flóth Adolf betelteni járási szolgabírákat járásuk területén lévő azon községek számára, melyek részére eddigelő ideigl. iskolalátogató nem nevezetett ki, ideigl. iskolalátogatóvá nevezte ki.

A TÖRVÉNYHATÓSÁGOKBÓL.

Kolozsvár sz. kir. város

képviselő bizottsága tegnap (márcz. 29.) rendes közgyűlést tartott. A képviselő urak rendkívül nagyszámmal jelentek meg; évek alatt egyszer ha megiesik a csoda, hogy 117 biz. tagból éppen 100-an vegyenek részt a közgyűlésben.

A közbiztonság ügye, mely annyit port vert föl az érdeklők körében, mely ezáltal ismét szönyegre került, adja magyarázatát e szokatlan jelenségnek, mely egyuttal dicsegetésre válik a városi képviselőknél; mert így legalább nem engedhet eliesni egy oly nagyfontosságú intézmény ügyét, mint a közbiztonság.

A közgyűlést gróf Esterházy K. főispán mint elnök d. u. 3 órákor megnyitván, először is három belügyminiszteri leirat olvasottat fel és vétetett tudomásul, a Mátyás-fogadó telkén építendő városi népiskola, a Planer-féle ház fióklak-

Reszket a föld, mint ág, ha madár ül végén,
Zokog a levegő, kénkö lángban égven,
Fut a nép, a fin atyját letaposza,
Barát, barátát át törtet a dombosra;
Bukdacosnak, lábuk le-lesüllyed térdig,
Segélyért kiáltnak s egymást meg nem értik!

A király parancsol, a nép reá bámul;
Édes anya nem ért gyermeke szaváról.
Esdekel az ifju, a lány nem felelhet:
Beszél a hány ember, annyiféle nyelvet,
A hány, annyiféle szalad megbotolva,
Marad félbe-szerbe Bábel büszke tornya
S az idő beföldi vastag porréteggel.

Sok ezer év teltet, a sok nyelvű ember
Nem lel többé útát, mely egyfelé vináé:
Mit egyik óhajtott, azt a más kicsinylé,
S a midőn a jászol egy világ üdvé lesz:
A sok nyelvű ember azon is összevesz!
Pöröl, ég nevében, a pap, mint az ügyvéd,
Népek butaságon árulgatja üdvét;
Törvényt a gyöngének teszen az erősebb
S a mint szaporodnak törzsfáján az ösök:
Jog helyett idézi az Isten kegyelmét.
Babona mételei megmontja az elmét
S egy nép a másikat veri rabigába —
Feled, neki is béklyót hord a lába,
Csak hogy biboros fény kápráztatja szemét —
Mint csata-mén búskán tombol, néz szerteszét
Diadal-kocsiját vonva a győzőnek . . .

De sok vér, köny hulltán szebb napok is jönnek!
Nagy Isten dicsőre máglyák nem lobognak;
Kereszt, csillag, félhold csúcsán templomoknak
Mögött egymás mellett. Dagadó vitorlák
Távol tengerpartok népet egybehordják
És a sápadt képű testvérül fogadják,
Kit barnára festett délszak ég napja.
Föld méhe vásárol nem rabláncot vernak,
Nem ura, szolgálja ember az embernek;
De közös munkában kész segítő társa.

S gyülekeznek ismét, nem ég-ostromlásra,
Nem, hogy a nagy Isten trónusát ledöntsék,
Hanem, összehordva munkájok gyümölcsét,
Nyitni nemes versenyt, béke küzdelmökjén,

tanyai pótlépítése és Szász Ádám pénztárnok nyugdíjaztatása tárgyában.

Ezek közül a városi népiskola tervezett felépítését és felállítását helybenhagyja a miniszter: s így mi sem áll többé útjában, hogy ez iskola már a f. évi szept. hóban megnyitassék.

A Planer-féle telken leendő laktanyai pótlépítés, valamint Szász Ádám nyugdíjaztatására ügyében a belügyminiszternek némi félremagyarázásokon alapuló aggodalmi merültek föl a közgyűlésre. nézve. A tanács újabb föltérjesztést javasol, mely ez aggodalmakat eloszlassa. Elfogadtatik.

Ezeknek letárgyalása után, — ami alig vett igénybe 1/2 órát, — tárgyalás alá kerül a közbiztonság ügye. Azaz hogy: csak szavazás alá. Az elnök előterjeszt, hogy a belügyminiszter helybenhagyja ugyan egy közbiztonság felépítése, továbbá annak építési terve tárgyában kelt közgyűlési határozatokat; azonban miután a belügyminiszter szerint a felépítésre szükséges összegnek kölcsönvétele a városi nyugdíjalapból, oly határozat, melynek érvényére nyílt szavazás és a szavazatok abszolút többsége kell a törvény szerint: ez ökből új szavazást rendelt el, melyet a közgyűlés multkori határozata szerint ezáltal volt megejtendő.

Föltétetvén az elnök főispán ur által a kérdés, — hogy t. i. kik akarják a nyugdíjalapból veendő kölcsönrel felépíttetni a már felépíteni elhatározott közbiztonságot, — névszerint szavazás után 86 igen szavazattal 14 nem szavazat ellenében a közgyűlés kimondja, hogy a közbiztonság a városi nyugdíjalapból veendő kölcsönrel fog felépíttetni.

Érdekesnek tartjuk a szavazók névszerét is közölni, hogy ismerkedjék meg Kolozsvár polgársága mindazok neveivel, kik a város jól felfogott közérdekeiben emancipálni tudták magukat egy clique befolyása alól és szavazatukkal hozzájárultak egy oly áldásos hatású közintézet felállításához, mint a közbiztonság, mely 32 mézárásnak, minden versenyt és szabad ipart kizáró monopóliumát megsemmisíteni a huszofgyasztási adó tisztá kezelésének életbeléptetését és a hus, eme legfőbb élelmiszer körül a közegészségügyi rendszert foganatosítását lehetőségessé fogja tenni; másfelől pedig ismerje meg azokat is, kik vagy önérdékből vagy bornirtságból nem szavazatukkal ez üdvös határozat megakadályozására nyíltan közremunkálni nem szögyeltek.

Igen-nel szavaztak: Adler A., Ákoncz I. Balla L., Bánai J., Bertleff János, Biasini Domokos, Bogdán István, dr. Csiki V., Csulak D., Czink János, Czirják Samu, Dalchan Frigyes, Deák Pál, Demeter Károly, gr. Esterházy János, Fekete Pál, Fénylő H., dr. Fischer L., Frits A., Gajgató István, Gáman Zsigmond, Gergely János, dr. Groisz Gusztáv, Haller Ferencz, dr. Haller K., Helő A., Herczegh L., dr. Hintz Gy., Horovitz S., Katona József, Klutrobert János, Knauer J., Korbul Gergely, Losonczy János, Mádi János, Magyar Mihály, dr. Maly J., dr. Maizner J., Molnár József, Nagy Lajos, Nagy Péter, Orosz

Melyen olajág a győzelmi borostyán.
S építenek házat, tornyot is fölébe,
Vas bordái alatt sűrű a föld népe;
Tangertuli tájról hirt röpt a villám,
Tűz-víz, egybefogva, terhet szállít vállán,
S összegyűl az egész világ minden kincse!
Hegy melyé kitárul, hogy érczet kiöntse,
Aranyos kalászt ontja dús barázdá,
Erdő árbozot küld, fa gyümölcsöt rázza,
Gyöngylevél borága, gyöngyét adja tenger.
Ember is versenyre száll a természettel:
Dübörög a sok gép, csoda-munkát végez,
Mesterök közel áll ég-föld mesteréhez,
Nem teremt, de formál a gépek korongja
S emberi kéz helyett az igát gőz vonja.
Tündér-mesés álma kész valóra válik:
Mimeli a bársony tarka rét virágát,
Puhább puha pástnál dagadó keretét,
Csilár a csillaggal versenyző sugár vót,
Tőz víze nem oly sik, mint a kristály tükré. —
A tudós is eljött. A piciny betűkbe
Öntve élő lelket magyarázza titkát
Csoda természetnek, könyvei folyóitják
Ama rejtett írás hét erve pecsétjét. —
A költő nyomában; oszik a rejtéség,
Homlokának ívét dícsőfény aranyozza,
Babona mételei hirdeti kobozza. —
Eszméket diadalán hirdeti kobozza. —
Színpadát ad a dalnak mester ihlet ujjá,
Zene összhangjában egy nyelv szólát újra
S mit a röpke dallam percze hoz csak enyhül
Térve, hirhozóként, földre, az egekből:
Szobrász vérszótól éltet nyér örökre,
Égi származásunk zálogát lektve.

Mind, mind egybegyűlnek, mint kőpübe méh gyűl,
Dánan megrakodva méz-virágok rétről;
Jón, ki tört tényérrel végezi robotját,
Más, ki hétről-hétre egyszer, ha napot lát
Föld mélyét aknázza; tenger viharával
Küzd amaz éhosszan, érdes arca ráváll;
Kézrel, a ki munkál, észszel, a ki számít,
Művész, a ki alkot: egymásra talál itt,
S versenyez, a hány van — nem irigy hevéllyel,
Boszut a nyertesre a vesztes nem érel,
Közös volt a munka, közös lesz a palma.
S népek és királyok, mind egy sorba állva,
Hirdetik egy ajkkal szent, szent munka dicséit!

Álla egy sarokban a kaján Irigység.

János, Pál S., K. Papp Miklós, Ransburg A., Reinisch A., Reschner D., Sáni L., Schilling R., Schwarz Adolf, Schwarz József, Simon Elek, Spaller K., Szabó István, Szabó Károly, Szász Béla, Szász Domokos, Szász Gyula, Szathmári Gy., dr. Szombathelyi J., dr. Szöcs E., Tamási János, ifj. Tárkányi Gy., Tauffer Ferencz, ifj. Tauffer József, Trandafir M., Züllich Istv., Váradai József, Váradai Károly, Váradai László, Vári Mózes, Weinberger Pál, Veszely Károly, Vizi Endre, Wolff János, Minorich Károly (főkapitány), Olasz Károly (tanácsos) Földessy Sándor (tanácsos), Vajna Sándor (tanácsos), Tamási Sándor (t. ügyész), Zattler M. (árvaszéki elnök), Szász Ádám (pénztárnok), Tompa János (mérnök), Gothárd József (számverő), Bágyi Mihály (levéltárnok) és Lugosi István (főjegyző); összesen: 86.

Nemmel szavaztak: Babos Sándor (órás), Bakk Lajos (asztalos), Bán István (városi tisztviselő), Benigni Samu (mészáros), Biró Mihály (mészáros), Farkas József (mészáros) Hirschfeld József (korcsmáros), Kerekes Márton (éplész), Kovács Antal (unitárius tanár), Kővári László (volt hírlap-szerkesztő), Patáki István (mészáros), Philipp Gyula (főfőkapitány), Pihál Ferencz (vendéglős) és Rucska János (ügyvéd); összesen: 14.

Távol voltak: Akcsman S., Ákoncz József, Benigni János, Biasini Sándor, Bokros Elek, Dávid Antal, Dobál Antal, Ferencz József, Heigel József, Huflesz Károly, dr. Jenei V., br. Jósika Lajos, Losonczy János, Kyrmaier Károly, Kirschner Jakab, Kis Sándor, Ulár Pál; összesen: 17.

A szamosfalvi u. n. Jósika-gát ügyében, — mely ezután került szönyegre, — egy bizottság küldetett ki.

A Károlyina-kórháznak tartozik a város régi óta 11050 forint. E kölcsön után most a kórház az eddigi 5% helyett 6%-ot kér, másként felmondja a kölcsönt. A közgyűlés a tanács javaslatára fölemeli a kamatlábat.

Ezután még négy ügyet tárgyalta le a közgyűlés, miközben a tagok rendre-rendre eltávoztak. S különben is az idő előre haladván, a főispán a közgyűlést 6 órákor feloszlatta. Ma d. u. tovább folytatja tanácskozásait.

A hazafiságnak!

Az erdélyrészi házi-ipar- és iparfejlesztő egyesület pártoló tagjainak beirakoztak:

Kolozsvár városa 5 db. 50 forintos részvényével. 46. Gr. Teleki Sándor 2 tagsági díjjal. 44. Deák József, 48. Czirják Albert, 49. Schwarz Gyula, 50. Hancz Pál, 51. Salamon Antal, 52. Pál Gyula, 53. Máday János, 54. B. Kemény Endre.

Pártoló tagrági díj 6 évi kötelezettséggel évenként 2 ft. Alapító tagrági díj 50 ft.

Az aláírási iv szerkesztőségünkben is ki van téve. Aláírások vidékről is elfogad-

Győtri, hogy az ember egygyé forr megintén,
Sérti, hogy a szolga ne nyögjön bilincsen,
Fél, hogy az Úr előtt térdet hajt mindenki . . .

Vad vihar éjszakon szárnyait libbenti.
Ál-beszéd indul meg buta nép sorában:
Testvér-nép, susogják, nyög pogány igában,
S kit a hó mezdőn, fogva tart a rabság:
Emeli a zászlót, jelszó: nép-szabadság!
Krisztus ál-szolgái hordják a keresztet,
Félhold Istenének készítenéi vesztet;
És a kik barommi silyesléket az embert:
Emberség nevében övezik a fegyvert.
Isten-főle császár, jó szívű, kegyelmes,
Országot országához, tenger ki tengerhez
Vas-lánccsal bilincsel s jogaival őriz:
Szűz-Máriás zászlót hada élén ő viszi!
Előbb, mint a kigyó, serge loppal indul,
Majd, hogy az ellenek már határain dul,
Váltja farkas bórét, bárányval vitázik,
Pártos szolga-népet ura ellen lázik.
Mint sakál a dög: áradnak csordáság,
Verve délszak útján vert nyomot egymásnak.
Fölül szokása Nimród idejének:
Szabalya-élre hányva nők, cseesmők, vének;
Holtak megseconkita, szűzek meggyalázza,
Porig elhamvasztva Isten, ember háza.
Mig kövér rendek közt az éhes kaszás jár:
Nézi, biztos helyről, munkáját a császár,
Vérmező tövében bíbor trónt emeltet,
Halálba indulva üdvözik a sergek,
Mint legiok egykor a caesart köszönték.
Harcz tengerre árad, özönre özön-lép;
De, mint parti szikla, foszlánynyi szakítva,
Csapkodó hullámot szászor löki vissza:
Kik hazáért küzdenek, kik hitüket védik,
Állnak élő falként mind a vérig, végig;
Éj-nap, vízbe-sárba, étlén, gomján állnak;
Állnak szolgajoga völgyében halálnak;
Rabló szolga-népe borul a halál-nap;
Ők, szabad hon földén, diadalaiban állnak!
És a bíszke császár, a ki jöve fennnyen,
Hogy déli tengeréig hódítóként menjen,
A ki fél-világára készíti bilincseit,
Hajta népeit, hogy új Bábelt építsék:
Sápadt bőcz dühében, sápadt megremegeve,
Kigyózávn körül vör-patakok medre;
Nő az ár; bokáig gázol már a vérbe;

tatnak. A tagsági díj utólagosan kiküldött pénztári nyugtára fizetetik le.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1878. március 30.

A közelgő új évnegyed alkalmából tisztelettel kéri kiadónivalunk a „Kelet“ olvasóit, hogy az előfizetési pénzeket idején beküldeni sziveskedjenek, mert felesleges példányokat nem nyomathatunk.

Szerkesztőségünk sem költséget, sem fáradságot nem kímél, hogy lapunk tartalmasságban s az értesülések gyorsaságában a fővárosi nagy lapokkal kiállja a versenyt. Kifutó rendes munkatársaink nagy száma bel- és külföldön eddig is bizonyosságot szolgáltatott e törekvésünk komolyságáról, a jövőt illetően csupán azt említhetjük meg, hogy a világ nagy kulturális versenyéről Párizsban Gamauf Vilmos és báró d'Arny Sándor lesznek kiállítás levelezőink s hogy a keleti háború új fordulat esetén, a legmegbízhatóbb harczéri levelezőkről gondoskodunk.

A „KELET“ előfizetési árai:

Egész évre	16 ft.
Félévre	8 ft.
Negyedévre	4 ft.
Egy hóra helyben	1 ft 50 kr.

Az előfizetési pénzek legelőszérűbben postautalvánnyal a kiadónivalunk Stein János könyvkereskedésbe küldendők.

— A philharmoniai hangverseny tárgyában a következő felszólítást tettük: Felkéröm mindazon urakat, kiket a philharmoniai hangversenyekben közreműködésre levél után felszólítottam, hogy a f. hó 31-én azaz vasárnap d. u. 4 órákor tartandó próbára sziveskedjenek megjelenni, Kolozsvárt, 1878. márcz. 29-én. Gr. Esterházy Kálmán.

— Az iparos ifjak önképző- és betegsegélyező egylete részére vasárnap f. március 31-én d. u. 3 órákor dr. Salamon József ur tart „készítmények bemutatásával egybekötött gyakorlati előadást“, az emberi test szervezeteéről a különös tekintettel annak erőművi (mechanikai) szerkezetére. Előadás helye: belső farkas-utca, lyceum-épület földszint, a bonctani múzeumban, melyre az egylet minden tagját és barátját, tisztelettel hívja meg az ig. választmány.

— A kolozsvári „Hilaria“ daleget f. év április hó 7-én d. u. 3 órákor gyakorló termében (belső farkas-utca, lyceum-épület földszint) rendkívüli közgyűlést tart, melyre az egylet tiszteletbeli, pártoló- és működő tagjai tisztelettel meghívattak. Kolozsvárt, 1878. márcz. 28-án. A választmány nevében: Groisz Károly, elnök. Ifj. Klimes Károly, titkár.

— A kolozsvári nemzeti színház műsora 1878 április hó 1-től április hó 8-ig. Hétfő 1. Okos bolond, kedd 2. Varázsfátyol, szerda 3.

Elsodort hullákba ütközik a térde,
Győzne: győzni nem bír; futna: futni nem mer:
Veszt hozón zong, mormog az éjszakai tenger,
Partja bús anyák, nők vér-könveit issza,
Kedvesekre várnak — a holt nem jó vissza!
Völgy, halom siratja elpusztult vetését;
Kunyhó ajtajában koczog az éhség;
Város visszakéri, a kiket elvittek;
Követelik népek dícsét öseiknek;
Ország ember-jogról sugdosodik titkon —
Megalázott császár mit keresen itthon?
S újra-ujrakézdí öngyilkos csatáit.

Enye nyár, azonban, zordon téle válik:
Győtri hőzímunkó a didergő serget,
Nem véd már a sátor, a mit téle vertek,
S hozzák, oh! gyalázat, ember vére lázad,
Hozzák, szégyenedre, oh! bemooskolt század,
Rabló had számára, bész csaták terére,
Melyről égre kiált ártatlanok vére,
Béke munkájának verseny-palotáját,
Ives vas-bordait ismét összerdóják,
Áll megint, az egykor dicsőséges csarnok
S ah! lakoznak benne — ember helyén — barmok
Hol pompázott egykor munka, ész, természet:
Most kozák-had dözöl, pálinkától — részeg,
De már az se kábit, akármennyit hoznak,
Más itala vágnak: vérre szomjuhoznak;
Vért, vért a kanocsba és ha méreg volna
S ha utra-való is, akár a — pokolba!
És a császár tölti — ember élte ocsó;
Saskeselyű, farkas gyomra a koporsó;
Döge van a dögnök, egy réteg a másón,
Lépcsőt váj az élő a hulla-rakáson,
Vágja társ a társat, ha előre nem lép:
Itas lesz a vértől, hős a félelemtől;
Elhullt száz helyébe új ezer jelen meg
— Fogyattat soh' se látod omlo part-fővénynak —
Császár serge sem fog, nincs a népek ára,
S új, új frigyességek sokasodik száma:
Csontos uju fagygyal jön a ványadt éhség,
Horza undok kór is undokabb felekélt,
Árulás a lessel, buta góg a félszél —
Császár sok frigyessé egész haddal ér fel.
S győznek. Csak elomlik, homlokon találva,
A hős, mely oly hosszúan randitetlen áll:
Élettelen testét, mint rú a belpököszt,
Ellepi a győző s osztózáshoz fog-most.

Zulejka (először) Boér Emma jutalomjátéka; esztendőnk 4. Tell Vilmos, pntek 5. Gyöngéd rokonok, szombat 6. Sára Csikó (bérlet-folyam) Szombathelyi jutalomjátéka, Vasárnap 7. Nagypap.

— **A helybéli gyermekértés** — egyik okleveles növendéke Ambrosz Czeiczil, helyt a nagy-utczában 88 sz. alatti telken, gyermekkeretet nyitott meg a részünkről a buzgó kezdemény legszebb sikerét ohajtjuk. Vajha a nemes vállalkozás ily példáját vidéken is mentől többen követnék.

— **Marosvásárhely városa** — mint ot-tani levelezőnk írja — tegnap, március 29-én, a következőleg választotta meg tisztikarát. Polgármester: Ajtai Mihály a volt polgármester egyhangulag. Rendőrök: Lázár Benedek 40 szavazattal, a volt erélytlen rendőrök 20 szavazattal ellenében. Első tanácsos: Kovács Samu, ügyvéd. 2-ik tanácsos: Hincz Lőrincz. 3-ik tanácsos: Kis József. Főjegyző: Ajtai Gyula, eddigi aljegyző. Vadadi F. Lajos joggyakornok. Főszámvevő: Dicső Lajos. Alsámvevő: Szabó István. Árvaszéki ülnökök: Simon Samu és Keresztes Sándor. Közgám: Petelsi János. Tisztügyes: Darkó Ákos 20 szavazattal. Biás István volt tisztügyes és Debreczeni Nagy János 19—19 szavazata ellenében. Főorvos viharos éljenzéssel egyhangulag: dr. Antal László. 2-od orvos egyhangulag: dr. Marosi Kálmán. Alorvos: Lénárt Domokos. Állatorvos: Dósa György. Pénztárnok: Gombos József. Mérnök: Jelinek Antal.

— **Az „Erdélyi Híradó”** nem szűnik meg. M. Várhelyt e lap érdekében az utóbbi napokban élénk mozgalom támadt, minnek eredménye a lett, hogy a lap jövőre ma már biztosítva van. A szerkesztő nem változott, a lap tulajdoni jogát azonban a szerkesztő szerezte meg.

— **Halálhírek.** Kézdi-Vásárhelyen e hó 14-én temették el általános részvél mellett Papp Linas minorita rendi áldozat és gymnasiumi tanárt, kit életében mindenki becsült és tisztelt.

— **A biharmegyei** régészeti és történelmi egyesület rendező bizottsága serényen buzgólkodik, hogy a husvétii kiállítás minél érdekesebb legyen. Legutóbb tartott bizottsági ülésén bejelentették, hogy Lipovniczky István megyés püspök, a birtokában levő régi és értékes tárgyakat: szelencskéket, képeket s több apróságot át fogja engedni a kiállításra, melyre a fővárosból több tudós is fog utazni. Általában a kiállítás iránt nagy érdeklődés nyilvánul. A magyar államvasutak igazgatósága a kiállítás tartására 33% kedvezmény árúszállítást engedélyezett személyeknél, a teherárúk pedig vissza egészen díjtalanul szállíthatnak.

— **Megrendítő** öngyilkosság tartja izgalomban Nagy-Kanizsa városát. Tóth Nándor, kinek a március 26-iki városi tisztújításon a város főkapitányává való megválasztása szinte egyhangulag biztosítva volt, a tisztújítás előtti este kiregázta magát. Tíz óra körül még barátai körében volt, a tisztújításról beszélgetve. Ekkor hazament, leveleket írt atyjához (ki éppen távol volt), sőt rához, s mikor reggel fél hatkor a szoba benyitott a szobába, hogy befűtsön, az élte virágzó korában álló férfit a földön fekvő halva találta;

Hóher-inasoknak jut egy koncz-darabka, Egyik a veséjét, más a máját kapja; Még lesik, libegve, több jutalmuk lesz-e? De a java-törzsök mind a mester része, S viszi diadallal ujan nyert prédáját, Ölti vértől színes biboros palástját, Isten templomába, hálat adni, lépked Mondat, püspökökkel, diszes nagy miséket, Öltár számolyánál, mellét verve, térdel — S újabb hódításra újabb tervet érlel.

... Lomha léptű Tigris, kékellő Euphrát Árad évek óta gyűrti rőt iszapját, Babelnek határait mind jobban belepve. Kavarog a felszél éjszakáról keletre, Szárnyán szakadatlan száll Sennár homokja S rakja rétegeit a régi romokra, Babel, büszke Babel, eget víró tornyod Hol van? porba sülyedt, kőre is szétporlott, Nimród, harcos Nimród! nevednek ki hódol? Tán a szélben uszó porzseben vívóddol; Néped széjjelzúzott, száz felé terelve, Melylyel Istent gunyolt, megbomolva nyelve, Bűne büntetését örök harciba hordja S a mig másat igaz le: ómagja is szolga. Császárl! véres császárl! Isten szent nevével Ajkadon, ki orvként gyilkolni jövedl el; Császárl! zsarnok császárl! kinek rab-bilincset Millión vonsozlóra sorsuk örök inség; Császárl, hitlen császárl! munka verseny-házát Sátorodá téve, a ki meggyalázád; Császárl, büszke császárl! ki a magas égig Hogy tornyod emeljük, ostorodot csaléddid; Nézd az ég villámlék, halld, a vész közelget, Duna fodrát éri a gomolygó felleg; Vemhes öléssel merül a folyóba, Fölcsapkod a hullám, vér-tajtékat szórva S ég megnyílatkozva harsog az istélet; Megbomolva nyelve szétszakadon néped; Vájjék koldus-rongygyá biborod foszlánya; Késsz! ellenséged kért kegye halára; Készen, készen jöjön érte a halál el S ajkad szakadatlan nyögje: Babel, Babel! ...

(Ellenőr.)

halántéka volt átlöve egy golyó által. Az öngyilkosság okáról a „Zala” még semmit sem tud.

— **Simor János** bismok herceg-prímás márc. 27-én este 1/2 órákor gyönyörű négyes fogaton érkezett Esztergomból a fővárosba. A budapesti lelkészkezdő papság tömegesen tiszteltette a primási palotában. Ráth József apát s kerületiesperes rövid üdvözlő beszédére ő eminentiája szívélyesen válaszolt, s különösen kiemelte, hogy a pápaválasztásban kitetszik az isten gondviselése, ki anyaszentegyházát el nem hagyja soha. Ugyan-is 36 órai conclave után meg volt az új pápa, sőt már az első választásnál meg lett volna, de forma hiba miatt meg kellett a választást semmisíteni. Meg lehet a katolikus világ győződve, hogy valamint Pius, a szent emlékeztető, rab volt, úgy lesz rab és fogoly Leo is, ki a jelen viszonyok között szinte át nem lépdi a vaticán küszöbét. Ha mártír volt Pius, még nagyobb vértanu lesz Leo. Mit Pius hátrahagyott vagyonáról meséltek, az csak mendemonda; mert Pius gazd volt, de csak szegénységben. Ez tette őt oly tiszteltt, innen magyarázható a mély gyász, melybe Olaszország legelső polgárának elhunytja ejlé az olasz népet. Végre ő eminentiája köszönetét fejezte ki a fővárosi papság és alkalommal tanusított ragaszkodása s hódolatáért.

— **Deák Ferencz** hagyatékának árverése tegnapelőtt d. e. vette kezdetét az akadémia épület azon termeiben, melyek azelőtt a képművészeti társulatnak szolgáltak kiállítási helységeül. Már 10 óra körül megtelt az utolsó terem érdeklődőkkel. Ott voltak többek között Tisza Kálmán és Perczel Béla miniszterek, Ghyczy Kálmán, Bánó József, a főrendiház több tagja, sok képviselő, Ráth Károly főpolgármester, továbbá ügyvédek, kereskedők, néhány író stb. Először egy sötétsárga pamagból, két támlásszékből s hat székből álló garnitúrát kiállítottak ki 50 frton E butorokat Kende Kanut képviselő vette meg 110 frton. Egy sötétbarna ripsz-pamagot, melynek kikiállítási ára 50 frt volt, Zsigmond Vilmos vette meg 61 frton. Három nádfonatu karszék közül kettőt 10, a harmadik pedig 20 frtért kelt el. Egy mosdó-szekrényt minden hozzártatózóval Gorove István szerzett meg 85, forintért. Legjobb, sőt mondhatni rendkívüli áron kelt el az apróságok. Egy ócska, gyönggyel hímzett szivartárcát Knoll Károly vett meg 22 forintért. Egy barna gyufatartóért, melyet Deák rendszerint magánál hordott, Tisza Kálmán vett meg 37 frton. Bohus Zsigmond egy tájtpipára, melynek becsára 50 frt volt, 66 forintot szerzett meg. Fölötte érdekes volt az árverés egy tájtpipára, melyet gróf Széchenyi István ajándékozott Deák Ferencznek. Gromon Dezső főispán és Neu-hoffer ügyvéd licitáltak a pipára, melyet végre élénk éljenzés közben Neuoffer szerzett meg 500 mondd ótszáz frtért. Egy kis gyufatartót a nemzeti kaszinó 16 frtért, egy szivartartót börténként pedig Gromon Dezső vett meg 104 frtért. Túr István tábornok egy szivartárcát s egy levélnyomót egyenként 30 frtért szerzett meg.

— **A pápa** e hó 28-án consistoriumot tartott, beszédjére Dipietro bismok felelt. Ezután a pápa kinevezte Dipietro bismokot camerlangóvá, és praeseconale a most szervezett glaszowi, edinburghi, aberdoni és galloway püspöksége püspökeit, továbbá két őrmény püspöket és hét püspököt in partibus infidelium. Ezután a pápa régi szokás szerint elmondotta hitvallomását, megesküdt az apostoli constitutiókra, és végre átnyújtotta Mac Closkeinek a bismokai kalapot. A pápa constaltala allocutiójában IX. Pius pápaságának dicsőségét. A társadalmi és a katolikus egyház általános szomorú helyzetében nem gyakorolhatja teljesen szabadon és függetlenül befolyását a pápai szék, melyet erőszakkal fosztottak meg a világi hatalmától. De azért elfogadta a pápaságot, mert engedelmessé akart isten akarátának, mely gyors egyhangú megválasztásában nyilvánult. A pápa ünnepélyesen fogadja, hogy minden gondoskodását a katolikus hit és az egyház jogainak megőrzésére fordítja. Bizik a szent kollégium támogatásába, és vigasztalására szolgál, hogy a skótországi hierarchia szervezésével befejezhette Pius művét. Végül felszólította a bismokokat, hogy a vallás épségének megtartásában segítsék, és imádkozzanak, hogy a zivatar után kikötőbe vezérelje az isten Péter hajóját.

— **Boyton kapitány**, angol lapok madridi sürgönye szerint, mart. 24-én 17 óra alatt átszúrt a gibraltári tengerszoroson.

— **Olósi miniszterelnök.** A milánói Secol írja, hogy Cairoli, az új olasz miniszterelnök semmiféle feltevést nem kap. A miniszter — kinek radikális elvei ismereteseek — kijelentette, hogy részéről sem fizetés, sem lakást nem fogad el az államtól. Ritka miniszter ez a Cairoli.

— **London nagysága.** London jelenleg mintegy 700 ang. négyzetmérföldnyire terjed. Lakosainak száma négy milliónál több s ezek közül 100,000 külföldi a széles világ minden részéből. Lakosai közt több a katolikus, mint Rómában, több a zsidó, mint Palesztinában, több az irlandi, mint Dublinban, több a skót mint Edinburgban. Minden öt perczeresik egy születés, minden nyolcz perczeres egy halálhíradás, s 7000 angol mérföldet befutó utcáiban átlagosan minden napra jut hét haláleset. A lakosság naponként 123 egyén-el szaporodik, évenként 45,000-rel; a rendőri lajstromban 117,000 szokásos gonoszterv van föl-

jegyezve, azonkívül van ez óriási városban 23,000 prostitualt s évenként 38,000 részeg kerül a hatóság kezébe.

— **Egy öreg** forradalmár a törvény előtt. A párisi hadi törvényszék előtt f. hó 25-kén kezdődtek meg a tárgyalások a 78 éves Garozin kartonrajzoló ellen, ki az 1871. márc. 18-án a Montmartren Thomas s Lecomte tábornokokon elkövetett gyilkosság miatt in contumaciam ítéltetett volt el, s ki hét éven át tudott rejtőzni, míg végre a mult év végén a rendőrség kinyomozta s elfogta. Garozin, mint a vádirat mondja, régi s javithatlan forradalmár, ki 1830. óta minden lázadásban részt vett s így a kommun alatt is annak végső napjáig küzdött s kizsenvedélyes híve Blanquenek. Garozin a bírál előtt kijelenté, hogy ő Lecomte tábornok személyét csak azért vette hatalmába, hogy szerencsétlenséget hárítson el, azért is vezette a „chateau-rougeba”, hogy az ott parancsnokló zászlóalj főnökének ölta alá haljezse, de ez vonatkozott a tábornokot átvonni, mire ő (Garozin) nem tehetett más, mint a tábornokot a központi bizottság elé kísérni annál is inkább, mert a városnegyed polgármestere, Clémenceau, e dologba nem akarta magát ártani. A tárgyalás még vagy két napot fog igénybe venni.

— **Hajó elmerülés.** Az „Eurydice” angol iskolahajó közönséges tengerésznek számára, Wight sziget közelében egy szélroham által felfordított s elmerült. Az „Eurydice” éppen Berundából tért vissza, s f. hó 24-én délután fél 5 órakor haladt el a sziget délkeleti foka mellett. Venturból teli vitorlakkal látták a hajót haladni, rá néhány percre hóvizatar eredt meg erős szélrohamoktól kísérve, s mire nyomban rá a nap kisütött a fellegen, a tengeren csak már két nagy láda vergődést lehetett látni. A szél egy rohama a hajót felfordította, s azonnal elsülyedt, úgy hogy a hajón levő 300 matróz közül csak kettő meuekült meg, kiket „Emma” nevű shoener halásztott ki. A szirtfok, a katasztrópha színhelye meredek kőszál, melyről a tenger időnként egys darabokat letép; a tenger fenéke messzire ily szikladombokkal van elfőve.

CSARNOK.

Egy tökéletes színészről nélkülözhetetlen kellékei.

Egy párisi fiatal színészről közlése után az Évenement a következő tizenkét pontot sorolja el, mint egy tökéletes színészről nélkülözhetetlen kellékei:

1. Legyen fiatal, csinos, repertoira változatos, és legyen egy kis tehetsége is, — ez azonban nem okvetlenül szükséges.
2. Családja kevéssel beérje; legyen egy anyja, ki a roz napokban gyámoltija, és atyja, ki a művészetet méltányolja.
3. Legyen egy komoly pártfogója, a ki divatárnszójának számílját fizeti, és egy kedvese, a kinek hasznát veheti. Ha szolgálathézs hírlapíróhoz juthat, annál jobb.
4. Szellemét minden alkalommal csillogtassa. Jusszon abból a szerzőnek, az igazgatónak, a kritikának, a pályatársnak, s ha még valami fenn marad: a közönségnek.
5. Örökké beszéltesse magát. Majd aszerpét utatassa vissza, majd Monacoba utazózzék, misére menjen, veszítse el kutyáját, olykor beszéljék róla, hogy egy kicsit rátorok, vagy: hogy kedveset felpofozta. Ha más nincs, rögtönözzen egy kis tüzet a lakásán, a mivel aztán nagy zajt ütnek a hírlapok. Regényt írni vagy kiadni emlékiratait: a reclame utolsó eszközei.
6. Minden előadásán, mikor nem játszik, legyen jelen a színházban s mutassa magát, a színészeket pedig lelkesen tapsolja. Felvonás-közök alatt a folyosókon sétáljon, a gáz-láng alatt egyik-másik ismerőseivel csevegjen. Első előadásra kedvese által kísértetni magát képtelenség. Igen jó, ha egy rut aszonyt talál e célra.

7. Mikor játszik, legalább husz támlásszéket tartson fel barátai számára. Minél több bámulóját bevonzhatja a színházba, annál jobb. Jó lábón álljon a sugóval, a rendezővel, a fodrászszal, a gáz gépmesterével és mindig legyen valakije kéznél, aki reá a kapuban várakozik, hogy haza kísérje, s a kinek azt felelhessen: „Lehetetlen! ő vár reám!”

8. Olyan lakása legyen, a hol, ha a dolog úgy hozza magával, fehér kesztyűvel lehessen megjeleni, mások pedig az ember a kanapére rakhassa a lábát. Tizenegy óráig az ágyban fogadja a látogatókat, négy óráig toiletben. Pongyolában — a mikor jónak látja.

9. Külön palotával birni, kocsit lovakat tartani, — ideális dolog. De ha olykor cimerez kocsiban járhat, az nagyon előnyre válik.

10. Betöltvén a harminczöt évét, ha takarékos volt, mondjon le a pompáról, szerepeiről, a sátnáról és hagyja el a színházat.

11. S kössön ismeretséget valami orosz herczeggel, vagy volt miniszterrel, egy özevy főrival, vagy egy olyan emberrel, ki a rövid hirdetések rovatában próbál szerencsét, és legyen belőle Valakiné asszony.

12. És többé ne lépjen föl csak jótékony célra s legyen egy gyóntatója és éljen igaz életet.

KÖZGAZDASÁG.

A párisi nemzetközi kiállítás.

Néhány hónap mulva Párisban a Trocadero palota közelében megnyitják a nemzetközi kiállítást, mely a rendezés mérvei után itélve nagyobb szerűségű igérkezik minden eddigi hasonlirányu tárlatnál.

Szeptember hó 1-étől 10-ig fog e kiállítás tartani.

Franciaország minden jelesebb tájfajtaját készű bemutatni, Anglia különböző irányu félvér-törzseivel és használati lovaival szándékszik versenyezni. Amerika leghiresebb ügető lovait szándékozik elküldeni Párisba, hogy ott az oroszországi Orloff-okkal mérkőzhessenek, s ezenkívűl egy a tengeren-tuli tartományok, mint Oroszország is könnyű lovassági ezélokra alkalmas s olcsó árúknál fogva exportképes lovaival nagy mérvben fog szerepelni, hogy a világkereskedelem irányát lehetőleg magának biztosítsa.

Nagyszerű sik-akadály és ügető versenyek is tervezetnek a kiállítás idejére, ezeknek propositiói azonban még nincsenek közé téve: de reméljük, hogy a sik-versenyekre lesz nálunk is nevezés; s nem lehetetlen, hogy „Kincsem”, „Altona” vagy más derék magyarországi telivérű ragadja el a versenyek diadalmát.

Magára a kiállításra nézve azonban már bezáratott a bejelentési határidő s így ma már tájékozva vagyunk az iránt: mily anyaggal lesz képviselve országos lötenyésztésünk Párisban.

A Vadász és Verseny lap erre nézve a következő tájékoztatást közli:

A földmivélségi miniszterium ugyanis méltányolva országos lötenyésztésünkre, mint közgazdaszatunk egyik jelentékeny export forrásának fontosságát, módot nyújt arra, hogy országunk minden jelentékenyebb tenyésztője néhány oly lóval szerepeljen a kiállításon, mely a külföldi vevőnek ne azt mutassa: mily kitűnő egyes példányokat lehet azon vidéken találni: hanem azt tünettesse fel: mily lovat lehet minden vidéken százával s ezrivel jutányos áron, vagyis oly összegért megvenni, mely a kivitel nyereséges üzletként biztosítja.

E célból egyezmény kötöttet a „lötenyésztés elmeselése alakult részvényszerűség”-gal, mely a kiállítandó lovakat minden egyes vidéken megvásárolja, s azokat legfeljebb május hó végeig a bábolnai államnémesbe küldeni, hol azok augusztus hó végeig az állam költségén tartatnak, s a kiállításra illő condicióba hozatnak. Augusztus végén a lovak állami költségén Párisba kivetnek, s ott azután a kiállítás befejezése után a társulat által elárvareztetnek. Ily segélyezés mellett, a nevezett társulat kötelezte magát az erdélyi részekből a következő lovak beszerzésére: u. m.

1. Kolos Torda-Aranyos, Doboka, Szolnok, Küküllő és Maros-Torda megyék területéről az erdélyi ló keleti jellegűvel bíró, azélos sebes mozgású 14.2—14 markos 4 db ló.

2. Hunyad, Csik és Háromszék megyék területéről 3 db 13.2—14 markos, széles tömött alkatú hegyi ló; hegyi, tűzérési és máhás használatra. Keleti jelleggel.

E lovakkal lesz tehát képviselve tenyésztésünk a párisi kiállításon; s mindezen lovak a kisebb tenyésztőktől lesznek vásárolva, még pedig a csoportok szerint legfeljebb 250—350 forint állag áron, úgy, hogy csakugyan azon anyagot képviselendik, melynek olcsó piacát találja nálunk a külföld. A szórványosan találhat nagyobb hirtos lovak vagy erős teherhordók nem is lesznek képviselve, mert ily anyag tekintetében haszánk természeti viszonyainál fogva sem versenyezhetünk a nyugati államokkal.

A második collectív kiállítás állami ménesekből van bejelentve. A fentebb jelzett csoportok ugyanis magát az országos tenyésztést képviselvény, az állami ménesekből ki fog állittatni azon anyag, melylyel az állam ennek emelésére rendelkezik.

Ki fog tehát állittatni: 1. Mezőhegyesről. A kis Nonius törzsből 1 mén és 2 kanca. A Gidrán-törzsből 1 mén és 2 kanca. Az angol félvér-törzsből 1 mén és 2 kanca. (Furius és Nordstar.)

2. Kisbérrel. Egy Magyarországon nevelt angol telivér mén (Remény), továbbá egy félvérmén és két angol félvér kanca.

3. Bábolnáról. Egy arab telivér és 1 félvérmén és 2 arab kanca.

4. Fogarásról. Egy lipiczai mén és két lipiczai kanca. Összesen tehát 20 ló az állami ménesekből és 36 ló az országos lötenyésztés köréből. A kiállítás alkalmára a földmivélségi miniszterium Magyarországi lötenyésztésének egy vázlatos monografáját is elkészített, mely az állami lötenyésztézetek leírásán kívül a jelentékenyebb magán-ménesekre, az egyes vidéken található tenyésztanyagra, a lóvásárokrá s minden egyéb fontosabb lötenyésztési tényezőkre is ki fog terjedni. Ezen magyar, német, francia és angol nyelven kinyomandó füzet, a lókiállítás alkalmával ki fog osztatni, hogy a külföld maradó be nyomást nyerjen a magyarországi lötenyésztésről, s ez által a közvetlen kivitel kereskedelem állandóbban ide irányíttassék.

A magyarországi lókiállítás összes költségei 12000 forintot tett föl, a kormány; mely összeg bizonyára több hasznót hozand, mint sok más nagyobb befektetés.

A „KELET” magán táviratai.

Feladatott Budapestben marc. 30. 10 ó. 30 p. d. e. Érkezett Kolozsvárra marc. 30. 11 ó. — p. d. e.

Ignatieff ma Bécsből elutazik, missiójával elölgületlen; hidegen fogadták. Hírlik felajánlá, hogy Bulgária csak a Balkánig terjedjen s Albánia jusson monárehiánknak Bosniával, Hercegovinával együtt. Németsország a közvetítő szerepét viszi, hogy angol-francia-osztrák szövetség létesül.

Törökországot Miklós herceg semlegességre igyekszik birni az angol és orosz pártáportávküzd. Lyons külügyi államtitkár lesz.

Holnapután, hírlik, az angol ultimátum elmegy Oroszországnak; más hír szerint Oroszország küld ultimátumot, melyben követeli, hogy a kongressus meghiusultával vonuljanak vissza az angolok a Márvány-tengeréről.

A czár az új testőröknek mond: ha actióba léptek, legyetek vitézek mint társaitok.

A szultán Anglia ellen van s hírlik a török miniszterium lemondott.

Feladatott Budapestben marc. 30. 1 ó. 45 p. d. u. Érkezett Kolozsvárra marc. 30. 2 ó. 30 p. d. u. Bankadóságról szóló határozati javaslatot a képviselőház mai gyűlésén elfogadta 155 szóval. A többség 13 szóból áll.

Legujabb.

A képviselőház tegnapi ülésében megkezdte a bankügyi bizottságának a 80 millió bankadóságra vonatkozó határozati javaslatának tárgyalását. Márkus István többségi előadó beszéde után Chorin Ferencz indokolta a különvéleményt.

Ezután Széll pénzügyminiszter szólt röviden, kérve a házat, hogy most ne bocsátkozzék a kérdés érdemleges tárgyalásába. Erre H u d á k Lajos, H e l y, gróf N e m e s és N e m e t h Albert szónokoltak a határozati javaslat ellen. A vita folytatása holnapra maradt. A szerdai megállapodáshoz képest fél egykor Tisza miniszterelnök felelt Chorin és H e l y interpellatióra a népgyűléseket korlátozó miniszteri rendelet tárgyában. Kijelentette egyébiránt, hogy a kormány igyekszik fog a gyűlékezési jogot minél előbb törvény által szabályozni.

H e l y válaszában a 48-ki kormánynak a népgyűlésekre vonatkozó rendeletét olvaszt fel, de szerencsétlenül járt vele, mert a többség ezen a jelenlegin sokkal erősebb rendeletnek felolvasását élénk helyesléssel fogadta. Tisza miniszterelnöktől H e l y erős viszonyválaszt kapott s a sok elmondott váltólanságra. Lapunk zártakor Chorin szólt fel.

Lord Beaconsfield az angol parlamentben többek közt ezeket mondá: mélyen sajnálja, hogy Derby lord támogatása hiányozni fog, s fáj-lalja a Derby lord való visszavonást; e fölötti fáj-dalmát azonban csak az a meggyőződés enyhíti, hogy ő a királynőnek oly politikát ajánlott, melynek ezélja a birodalom fentartása, Európa szabadsága s az ország nagysága és biztonsága.

Bécsben, Derby visszalépését általában harcziás értelemben fogják fel. A börzén nagy a panique, melynek különösen az állampapírok estek áldozatul.

Érték- és váltófolym.

1878. márczius 29.

Magyar aranyjárdék	86.20.
„ kincstári utalv.	1 kibocsát . 116.65.
„	2 108.—
„ keleti-vasut elsőbőség 2	73.—
„	65.75.
„ állami kötvény 1876 év	98.—
„ vasuti kölcsön	77.—
„ földterhermentesítési kötvény	76.75.
temesi	74.75.
erdélyi	—
horv. slavon	79.50.
magy. szőlődezmá váltáság	60.40.
Oszt. egységes államadóság papírban	64.40.
„	72.30.
„ aranyjárdék	110.75.
1860. államsorsjegy	788.—
Oszt. nemzeti bank részvény	221.75.
„ hitelrészvény	215.—
magyar. hitelbank	107.25.
Ezist	5.74.
Cs. k. arany	9.76.
Napoleon'd'or	60.15.
Német birod. mark	122.20.
London	—

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Békésy Károly.

Lakváltoztatás.

Tisztelettel tudatom a n. érd. közönséggel, hogy lakásomat hidutczából özv. Dietrich Sámuelné főtéri házához tettem át, hová kérem ezután becses megrendeléseit intézni.

Ferenczy Ignác, czipész.

(105) **Márczius 1. Jén** (12-12)
 a **200,000 frtos**
 főnyereményt
 egy általunk kiadott **igérvénnyel** nyerték meg.

IGÉRVÉNYEK
 hitel-sorsjegyekre || bécsi-sorsjegyekre
 csak 4 1/2 frt. és 50 kr. bélyeg csak 2 frt. és 50 kr. bélyeg.
A kettő együtt csak 6 frt. és bélyeg.

400,000 ft!

Főnyeremény. Főnyeremény.

Húzás 1878 ápril 1-én.

A

Bécs,
Wollzeile 13.

MERCUR

kezelőségének váltóüzlete.

Bécs,
Wollzeile 13.

Gyökerezes orvoslás

a gége-, nyak és tüdő-betegségeknek
belső gyógyszerek alkalmazása nélkül, csak belégzése által
a balzsamnövényi s ásvány

belégzési készítményeknek

Koltcharsch Fr.

gyógyszerésztl Bécs-Ujhelyben.

(94)

Ezen észszerű gyógyjelárás a bel- s külföld összes orvosi köreibn föllette számos használatnak örvend, meglepő győzedelményei miatt. A készülék alkalmazásának egyszerűsége ezen belégzési módszernek minden más rendszerek fölött azon előnyt nyújtja, hogy azt a beteg nyert utasítás után s orvos jelenléte nélkül használhatja. Dr. Niemeyer tanár ur Magdeburgban ezt ujjanon megjelent e című művében „Die Lunge“ különösen ajánlja a jobtebb érintett köröketeiben. Ezen győgmód észszerű voltáról a bel- s külföld más jeles orvosi tekin- télyeitől vannak bizonyítványok s rendelkezési állanak.

Árak: Egy belégzési készülék (javított)	3 ft 50 kr.
Balzsam-növény készítmények {	1 ft — —
Ásvány-készítmények {	1 ft — —
Rőpirát (harmadik bővített s átdolgozott kiadás)	— ft 50 kr.

Külsőbbi részleteket ezen belégzés észszerű alkalmazásáról dr. Czuberka C. ur légző- szervi bántalmak különleges orvosának Bécsben, rópirata tartalmas.

Szállítások postai utalványok (a 5 kr.) vagy utánvételre 50 kr. csoma- golási díj beszámításával pontosan eszközölöttek a központi rakhat

(94)
álát:
(6—10)

Fried. Koltcharsch, Apotheker in Wiener-Neustadt.

Bizon y i t v á n y.

Tiszelt uram!

Mídkn újabban egy légző-készüléknek készítmények s rőpirattal kiűzésre kérném, egyuttal van szeresém teljes megelégedésemet az Ön általánnyának előnyös hatás fölött kijelentem.

Teljes tisztelettel:

Dr. Hoffmann, orvos-sébszázudor,
uradalmi s községi orvos.

Kapható: Wolff János gyógyszerárában Kolozsvárt.

Liebschitz, 1877, szept. 3.

A Diána-fürdői intézetben

minden időtájban igénybe vehetők, a legkényelmesebben ellátott
porcellán és rézkádós melegfürdők,
ez utóbbiak nagyobb kényelem végett, főképpen gyengélkedők-
nek és betegeknek, azonnal házhoz is vitetnek.

Ugyintén a jó hatású **gőzfürdő** számtalan bántalmak-
ban, különféle kitünő meleg és hideg zuhanyokkal, naponta a
legillendőbb árban élvezhető. A hazamenetelre egy kocsi ál-
tali szállításról is van gondoskodva. (5) (7—8)

A mit is ezennel tisztelttel a t. cz. közönségnek számos
résztvétel végett, tekintve a tetemes kiállítási költségeket, tudo-
mására juttatni kötelességének tartja

Kolozsvárt, 1877.

A Diána-fürdő igazgatósága.

(75)

(6—6)

Miután a helybeli **fióközletem** megszüntetését elhatá-
roztam, másrészt, a téli idény is végéhez közeledik: mától kezdve
minden raktáron levő

látsszer- és diszáruczikkekből
gyári-áron alóli végkiárulást kezdtem meg.

E végkiárulás tartama alatt a legjobb alkalma nyílik a t. cz.
közönségnek, szabályszerűen készített és szakérte-
lemmel raktározott **szemüvegeket, csipetűket** alólrítnál
vásárolhatnak.

A. BOSCOVITZ,

látsszerész Bécsből.